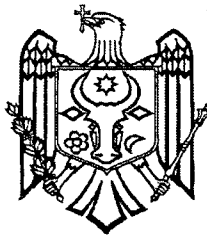

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

2043, mun.Chișinău, str.Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

La Nr. 1-3571-1188 din 30.10.18

Data de 30.10.2018
Dosar nr. 1a- 1320/18

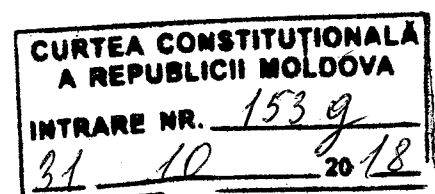
Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu 28

Curtea de Apel Chișinău Vă expediază pentru examinare cererea avocaților Digore Eduard și Mihailov-Moraru Veronica în numele și interesele inculpatului Cara Serghei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate inițiată în conformitate cu art. 135 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova și încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2018 prin care a fost admisă cererea Digore Eduard și Mihailov-Moraru Veronica în numele și interesele inculpatului Cara Serghei, în cauza penală de învinuire a lui *Cara Serghei* învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(3) lit.e) CP al RM.

Anexă: încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2018 (5 file)
cererea avocaților Digore Eduard și Mihailov-Moraru Veronica (6 file)
cererea de sesizare privind excepția de neconstituționalitate (18 file)

Judecătorul
Curții de Apel Chișinău

Oxana Robu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume DIGORE

2. Prenume EDUARD

3. Funcția Avocat

4. Adresa mun. Chișinău, str. Vlaicu Pârcălab, 63, of. F, et. 11

5. Tel./fax 0 (373)-22-240-305, 0 (373)-22-240-620, 068888577, eduard@avvocato.md

6. Numele MIHAILOV-MORARU

7. Prenume VERONICA

8. Funcția Avocat

9. Adresa mun. Chișinău, str. Vlaicu Pârcălab, 63, of. F, et. 11

10. Tel./fax 0 (373)-22-240-305, 060116116, veronicamihailov.moraru@gmail.com

11. -

II. OBIECTUL SESIZĂRII

12. Prezenta sesizare are ca obiect de examinare:

- verificarea constituționalității textului sintagmei „*ameninșind [...], cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele*”, din art. 189 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

13

1. GUIGOV Vasilii și CARA Serghei au fost diferiți judecății pentru comiterea infracțiunii de șantaj. La 24 noiembrie 2017, prin încheierea Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani s-a dispus disjungerea în procedură separată pentru a fi examinată în procedură simplificată a cauzei penale privind învinuirea lui Guigov Vasilii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal al RM. La 18 decembrie 2016 a fost pronunțată Sentința de către Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, prin care Guigov Vasili a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. e) Cod Penal al RM, stabilindu-i-se pedeapsă cu închisoare pe termen de 5 (trei) ani și amendă în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale. În baza art. 90 Cod Penal al RM, instanța de fond a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința lui Guigov Vasile pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

2. În baza încheierii Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 24 noiembrie 2017, s-a dispus transmiterea spre cancelaria Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a cauzei penale privind învinuirea lui Cara Serghei de comitere a infracțiunii prevăzute de art.189 alin. (3) lit. e) Cod penal RM pentru a fi repartizată aleatoriu altui judecător. Cauza penală a fost distribuită judecătorului Lupașco Lilia.

3. La data de 17.04.2018, prin Încheierea nr. 1-1710/17, instanța de judecată a respins Cererea avocatului Tudor Osoianu (care a reprezentat în prima instanță interesele lui Cara Serghei) privind sesizarea Curții Constituționale în vederea supunerii controlului a textului din art.189 alin.1) CP RM. Iar la data de 15.06.2018, Cara Serghei a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de suspendare condiționată a pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, cu obligarea achitării prejudiciului moral părții vătămate în mărime de 5000 (mii de lei).

4. Sentința Judecătoria Rîșcani privind condamnarea lui Cara Serghei a fost contestată cu apel, prin care s-a solicitat ca obiect, și casarea Încheierii nr.1710/18 din 17.04.18 privind respingerea cererii privind sesizarea Curții Constituționale în vederea controlului constituționalității textului din art.189 alin.1) CP RM.

5. La ședința judiciară din 08.10.18, avocații Digore Eduard și Mihailov-Moraru Veronica au solicitat în interesele lui Cara Serghei, către instanței de apel, sesizarea Curții Constituționale în vederea examinării excepției de neconstituționalitate privind art. 189 alin.1) CP RM, cu suspendarea procesului de examinarea a dosarului penal, și transmiterea la Curtea Constituțională a dosarului nr.02-1a-14046-27062018, care este pe rol pentru examinarea fondului în cadrul Curții de Apel Chișinău, Colegiul Penal.

3. Inculpatul CARA Serghei, este licențiat în medicină, absolvind în anul 2015 Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie “Nicolae Testemițeanu” din Moldova. Este înmatriculat la rezidențiat, fiind angajat în calitate de medic rezident la Institutul de Neurologie și Neurochirurgie din Chișinău.

4. Prin învinuirea reținută în rechizitoriu se învinuiește CARA Serghei Nicolae precum că la 25.07.2017, aproximativ pe la orele 15:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 11, urmărind scopul obținerii prin șantaj a bunurilor altei persoane, acționând de comun acord și împreună cu cet. GUIGOV Vasili Vasili, a.n. 31.07.1985, l-au amenințat pe cet. COSTIȘA Igor că în cazul în care nu le va transmite primilor suma de 30 000 lei, Guigov Vasili Vasili și Cara Serghei Nicolai îi vor crea probleme lui COSTIȘA Igor prin denunțarea acestuia organelor Inspectoratului Fiscal de Stat pe faptul că COSTIȘA Igor nu a eliberat bon fiscal la vânzarea materialelor de construcții din magazinul „StroyLux”, administrat de SC „BAHOR-LUX” SRL și denunțarea la Procuratura Republicii Moldova privind săvârșirea de către COSTIȘA Igor a infracțiunii de escrocherie, iar în rezultatul defăimării, COSTIȘA Igor va avea probleme foarte mari, inclusiv vor fi efectuate controale, verificări și percheziții la magazinul „StroyLux”, acțiuni care vor bloca activitatea acestui magazin, iar în legătură cu acest fapt COSTIȘA Igor va trebui să achite suma de 5000 euro.

5. În continuarea textului învinuirii, se afirmă că în rezultatul amenințărilor lansate, CARA Serghei Nicolai, împreună cu GUIGOV Vasili Vasili, la data de 26.07.2017, aproximativ la orele 15:50 min, aflându-se în mun. Chișinău, str. Meșterul Manole nr. 14, au primit de la COSTIȘA Igor mijloace financiare în sumă de 30 000 lei.

6. De asemenea, continuând acțiunile sale infracționale la data de 26.07.2017, aproximativ la orele 17:30, GUIGOV Vasili Vasili, aflându-se în mun. Chișinău, str. Meșterul Manole nr. 14, continuând amenințarea lui COSTIȘA Igor referitor la denunțarea acestuia organelor Procuraturii și pornirea unei cauze penale pentru infracțiunea de escrocherie, care prevede sancțiune în formă de închisoare de la 3 la 7 ani, GUIGOV Vasili Vasili a cerut de la COSTIȘA Igor pentru sine și pentru cet. CARA Serghei Nicolai suma de 1000 euro.

7. Astfel, în continuarea acțiunilor infracționale, la data 27.07.2017, Guigov Vasili Vasili, aflându-se în mun. Chișinău, str. Meșterul Manole nr. 14 a primit de la COSTIȘA Igor, pentru sine și pentru cet. CARA Serghei, mijloace financiare în sumă de 20 000 lei.

8. În concluzie, se conchide în învinuire că prin acțiunile sale intenționate CARA Serghei Nicolai a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 189 alin. (3) lit. e) C. pen. al RM - „șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului amenințând cu răspândirea unor știri defăimătoare despre acesta, săvârșit de două persoane, acțiuni urmate de dobândirea bunurilor cerute”.

9. După citirea rechizitoriului de către procuror inculpatul CARA Serghei, a declarat că dorește să clarifice anumite aspecte ale învinuirii ce i se aduce, în contextul prevederilor art. 363 alin. (3) CPP al RM. Procurorul a răspuns la primele 4 întrebări privind învinuirea reținută în sarcina inculpatului,

refuzând să facă careva explicații la celelalte întrebări ale inculpatului. La solicitarea apărătorului 14 întrebări formulate în scris cu titlu de precizare a învinuirii au fost anexate la materialele dosarului.

10. Printre întrebările inculpatului care au rămas fără răspuns sânt și următoarele:

- Cum considerați în cadrul urmăririi penale s-a stabilit s-au nu că prin acțiunile lui COSTIȘA Igor mie mi-a fost cauzat un prejudiciu material în baza contractului de vânzare cumpărare a materialelor de construcție? Dacă da în ce sumă am fost prejudiciat de către COSTIȘA Igor ?

- Constituie încălcare de lege acțiunile constatate în cadrul acestui dosar ale lui COSTIȘA Igor ? Dacă da, ce fel de încălcare a comis acesta ?

- Explicați vă rog în contextul învinuirii ce mi se aduce mie, care este sensul acțiunilor de **amenințarea cu răspândirea știrilor defăimătoare**, acțiuni sancționate de art. 189 CP al RM.

11. În procesul de examinare a cauzei penale în fond, apărarea a stabilit că sunt întrunite condițiile necesare privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „ **[ ] amenințând .[ ].., cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele** ”, din art. 189 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova (operată în contextul cauzei penale respective prin sintagma „... **amenințând cu răspândirea unor știri defăimătoare despre acesta** ”)

IV. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14.

EXCEPȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a dispozițiilor legale cuprinse în:

- sintagma, „[...] *amenințând* [...]”, *cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele*”, din art. 189 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova (operată în contextul rechizitoriului prin sintagma „*proprietarului amenințînd cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre acesta*)

1. Potrivit art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative. În fapt, întreaga activitatea de legiferare urmează să se realizeze strict în limitele și în corespundere deplină cu Constituția Republicii Moldova și, în același sens, să se asigure calitatea normativului adoptat.

2. În limitele dezideratului constituțional, prevăzut de art. 23 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, considerăm că sintagma „*amenințînd* ....., *cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele*”, statuată la art. 189 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, atentează *iremediabil* la principiul legalității și calității (*previzibilitate, precizie și claritate*) normei penale incriminatoare și, respectiv, ca efect, **este incompatibilă cu norma constituțională**.

3. După gradul de descriere a laturii obiective a infracțiunii de șantaj, sintagma „*amenințînd*....., *cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele*” ridică grave probleme referitor la dreptul la un proces echitabil, în particular ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normei, existînd riscul real de instaurare a insecurității juridice și arbitrariului judiciar. Or, cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului judiciar.

4. Astfel, nu numai că formularea unui act normativ sau norme trebuie să permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, dar claritatea și previzibilitatea sunt elemente *sine qua non* ale constituționalității, care dă relevanță corelării cu alte acte normative și a aptitudinii acestora de a fi aplicată efectiv și eficient. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă - să prevadă elementele care disting particularitățile lor (*Hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 19 mai 2016, pct. 61*).

5. Principiul legalității incriminării pretinde legiuitorului adoptarea **unor texte complete** (*pentru a acoperi toate ipotezele de bază ale incriminării*) și **precizie** (*pentru stabilirea exactă a sensului unor*

norme, termeni sau expresii, precum și determinarea fără echivoc a limitelor reale ale câmpului incriminării), cerințe consacrate la nivel național (art. 53 alin. (3) din *Legea privind actele legislative* nr. 780 din 27 decembrie 2001), cât și la nivelul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului – în continuare CtEDO (*Cauza Broniowski c. Polonia, Hotărârea din 22 iunie 2004, § 147; Cauza Hutten-Czapska c. Polonia, Hotărârea din 22 februarie 2005, § 47*).

6. De altfel, Curtea Constituțională a Republicii Moldova, în jurisprudența sa, consacră legalitatea și calitatea normei la nivel de „condiții esențiale sau elemente fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept”.

7. În Hotărârea nr. 21 din 22 iulie 2016, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a subliniat faptul că *unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept îl constituie principiul legalității. Preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept, inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență* (pct. 52). *Preeminența dreptului în materie penală exprimă printre altele asigurarea legalității infracțiunilor și pedepselor; inadmisibilitatea aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special, prin analogie* (pct. 53). *Incriminarea faptelor în legile penale, stabilirea pedepsei pentru ele, precum și alte reglementări, se întemeiază pe rațiuni de politică penală. Astfel, legea penală constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă* (pct. 54). *Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale* (pct. 55).

8. În Raportul Comisiei de la Veneția privind preeminența dreptului (*adoptat la cea de-a 86-a sesiune plenară din 25-26 martie 2011*) s-a stabilit că *Parlamentul nu poate deroga de la drepturile fundamentale, adoptând texte ambigue de legi. Cetățenii trebuie să se bucure de o protecție juridică esențială în fața statului și instituțiilor sale* (pct. 47).

9. De asemenea, în Hotărârea nr. 13 din 15 mai 2015, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a menționat că [...] *art. 23 alin. (2) din Constituție pune în sarcina statului obligația de a face accesibile toate legile și actele normative. Deși art. 23 din Constituție cuprinde expres doar criteriul de accesibilitate și claritate al legii, Curtea, prin jurisprudența sa, a reținut că normele adoptate de autoritățile publice urmează a fi și suficient de precise și previzibile* (pct. 105). *Orice act normativ trebuie să respecte principiile și normele constituționale, precum și exigențele de tehnică legislativă, menite să asigure claritatea, previzibilitatea, predictibilitatea și accesibilitatea actului. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă elementele ce disting particularitățile lor* (pct. 108). *Prin reglementările de tehnică legislativă, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară*

pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvată ale fiecărui act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară (pct. 109).

10. În aceeași ordine de idei, în Hotărârea nr. 14 din 27 mai 2014, Curtea Constituțională a Republicii Moldova opinează asupra faptului că *legea penală constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă (pct. 78). Legea penală are repercusiunile cele mai dure comparativ cu alte legi sancționatoare, ea incriminează faptele cele mai prejudiciabile, respectiv, norma penală trebuie să dispună de o claritate desăvârșită pentru toate elementele componentei infracțiunii (s. n.) în cazul normelor din partea specială a legii penale (pct. 83). Formulele generale și abstracte într-un caz concret pot afecta funcționalitatea legii penale (s. n.), aplicarea ei coerentă și sistemică, ceea ce ar denatura principiul calității legii (pct. 84). Principiul calității legii exclude în mod imperios posibilitatea incriminării și definerii infracțiunilor într-o formulă ambiguă și incertă (pct. 90).*

11. Mai mult decât atât, în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea Constituțională a Republicii Moldova statuează faptul că *pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile (pct. 10).*

12. În interpretările raportate la dispozițiile constituționale, Curtea Constituțională a Republicii Moldova evidențiază încălcarea principiilor de previzibilitate, claritate, accesibilitate, inclusiv prin referirea la:

- art. 20 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova, care prevede că *Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă (s. n.) din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime;*

- art. 23 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, unde se indică la faptul că *Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște (s. n.) drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile (s. n.) toate legile și alte acte normative;*

- art. 26 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, care prevede că *Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale;*

- art. 54 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova, care statuează că *în Republica Moldova nu*

pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua (s. n.) drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

13. În accepțiunea Curții Constituționale a Republicii Moldova, consacrată în Hotărârea nr. 55 din 14 octombrie 1999 și Hotărârea nr. 10 din 16 aprilie 2010, organele de drept, inclusiv Curtea Constituțională și instanțele judecătorești, în limitele competențelor ce le revin, sunt în drept să aplice, în procesul examinării unor cauze concrete, normele dreptului internațional în cazurile stabilite de legislație. În caz de neconcordanță dintre normele dreptului internațional și dispozițiile constituționale privind drepturile fundamentate ale omului, prioritate au prevederile internaționale. Mai mult decât atât, practica jurisdicțională internațională este obligatorie pentru Republica Moldova - ca stat care a aderat la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (*în continuare CEDO*).

14. Având în vedere rolul CEDO în a sistemul juridic al Republicii Moldova, Plenul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova a statuat că **sarcina primordială cu privire la aplicarea CEDO revine instanțelor naționale și nu CtEDO**. Astfel, în cazul judecării cauzelor, instanțele de judecată urmează să verifice dacă legea sau actul care urmează a fi aplicat și care reglementează drepturi și libertăți garantate de CEDO sunt compatibile cu prevederile acesteia, iar în caz de incompatibilitate instanța va aplica direct prevederile CEDO, menționând acest fapt în hotărârea sa.

15. Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni, în Avizul nr. 11 (2008) *privind calitatea hotărârilor judecătorești* fundamentează că *hotărârile judecătorești se bazează în primul rând pe legile adoptate de Parlament, care, ca surse ale dreptului, stabilesc nu numai drepturile de care dispun justițiabilii și acțiunile pedepsite de legea penală, ci definesc, de asemenea, cadrul procedural în care se iau hotărârile judecătorești. Calitatea hotărârilor judecătorești poate fi afectată de schimbările prea dese ale legislației, de o redactare prea puțin satisfăcătoare sau de un conținut neclar al legilor* (s. n.; pct. 11). *Legiuitorul trebuie să acționeze în așa fel, încât legislația să fie clară și simplă de folosit și să fie conformă cu CEDO. Pentru a facilita interpretarea, lucrările pregătitoare ale legilor trebuie să fie accesibile într-un limbaj inteligibil* (pct. 12).

16. O normă este accesibilă și previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să-și corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă [...]. Legea trebuie să fie accesibilă într-un mod adecvat: cetățeanul trebuie să aibă un indiciu adecvat, în circumstanțe concrete, asupra reglementărilor legale aplicabile [...] (*cauza Silver c. Regatul Unit, Hotărârea din 25 martie 1983; cauza Rotaru c. România, Hotărârea din 29 martie 2000, § 55*).

17. Totodată, în *cauza E.K. c. Turcia, CtEDO*, în Hotărârea din 7 februarie 2002 reafirmă că *această condiție se consideră îndeplinită atunci când justițiabilul, citind textul dispoziției pertinente și, în caz de necesitate, cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțele judecătorești, poate să știe*

pentru ce acțiuni și inacțiuni poate fi supus răspunderii penale (§ 51).

18. Mai mult decât atât, legea internă pertinentă, care înglobează atât dreptul scris, cât și pe cel nescris, trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate, care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist, să prevadă într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (*Cauza Wingrove c. Regatul Unit, Hotărârea din 25 noiembrie 1996; Cauza Sunday Times c. Regatul Unit, Hotărârea din 26 aprilie 1979*). Adică, este evident faptul că, pentru a respecta legea, aceasta (adică legea) urmează a fi **cunoscută și înțeleasă**, iar pentru a fi înțeleasă, legea trebuie să fie suficient de precisă, clară (*când nu generează interpretări neunivoce*) și previzibilă (*când permite persoanelor care cad sub incidența ei să-și ajusteze conduita socială, astfel încât să nu le fie lezat dreptul*). În acest curs de premise, devine evidentă legătura dintre principiul legalității și principiul securității juridice.

19. CtEDO a menționat că persoana este în drept să cunoască, în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală (*Cauza Kokkinakis c. Grecia, Hotărârea din 25 mai 1993; Cauza Coeme și alții c. Belgia, Hotărârea din 22 iunie 2000, § 145*). Atunci când un act este privit ca infracțiune, judecătorul poate să precizeze elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (*Cauza X. c. Regatul Unit, Hotărârea din 7 mai 1982*).

20. Conform art. 1 alin. (2) C. pen. al RM, *Codul penal este actul legislativ care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile și dispozițiile generale și speciale ale dreptului penal, determină faptele ce constituie infracțiuni și prevede pedepsele ce se aplică infractorilor.*

21. În acest sens, în conformitate cu art. 3 al Codului penal al Republicii Moldova, *nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și **în strictă conformitate cu legea penală**. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise.*

22. În baza art. 5 alin. (2) C. pen. al RM, *apărarea drepturilor și intereselor unei persoane nu poate fi realizată prin încălcarea drepturilor și intereselor altei persoane sau a unei colectivități.*

23. Operând cu conținutul art. 51 alin. (1) C. pen. al RM, anume **componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.**

24. În context, respectând norma prevăzută la art. 113 alin. (1) C. pen. al RM, calificarea infracțiunii prezumă **determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.**

25. Coroborând situația de fapt constatată și situația de drept invocată, putem face constatarea **încălării principiului legalității incriminării** prevăzute de art. 3 C. pen. al RM, aferent impusă și prin reglementările conținute în art. 7 din CEDO. De principiu, nu se constată temeiul juridic al răspunderii penale (componenta de infracțiune) în faptele comise de către CARA Serghei Nicolai. Pe

această cale se admite o aplicarea deviată a textului normativului penal prevăzut de art. 189 alin. (3) lit. e) C. pen. al RM, realizată ca efect al unei interpretări extensive defavorabile *strict în dezavantajul învinuitului*, care este incompatibilă cu posibilitatea aplicării legale a acestui normativ și denotă încălcarea, după cum am consemnat anterior, a art. 7 din CEDO.

26. Varianta tipică a infracțiunii de șantaj, care operează cu sistemul de semne care configurează conținutul infracțiunii de șantaj în oricare formă prevăzută de art. 189 C. pen. al RM, pune în evidență un ansamblu de semne constitutive (esențiale) ale infracțiunii de șantaj: obiectul juridic general, obiectul juridic generic, obiectul juridic special (de bază și facultativ), obiectul material, elementul material al infracțiunii, modalitatea de manifestare obiectivă a infracțiunii, vinovăția, scopul, motivul infracțiunii, semnele subiectului activ general.

27. În context, art. 5 alin. (2) C. pen. al RM prevede expres că *apărarea drepturilor și intereselor unei persoane nu poate fi realizată prin încălcarea drepturilor și intereselor altei persoane sau a unei colectivități*.

28. În speță, interpretarea existenței modalității de amenințare cu răspândirea unor știri defăimătoare despre COSTIȘA Igor de către CARA Serghei, în cazul în care amenințarea a vizat *denunțarea lui COSTIȘA Igor organelor Inspectoratului Fiscal de Stat pe faptul unor reale încălcări comise de către acesta din urmă* constituie o interpretare extensivă defavorabilă, care oferă temei de admitere a unei încălcări grave a principiului legalității incriminării penale. **Este absurdă ideea ca dreptul unei persoane, care este o persoană vătămată realmente într-un drept patrimonial - de a denunța o încălcare (infracțiune) la organele competente - să fie tratată ca fiind o răspândire a unor știri defăimătoare despre presupusa victimă.** Principial, acesta este un drept al persoanei – de a sesiza organele abilitate referitor la încălcarea dreptului său patrimonial, iar enunțarea lui față de persoana care a încălcat acest drept nu poate fi considerată o răspândire a știrilor defăimătoare. În acest ultim context, este important a se nuanța premisa după care lista modalităților normative de manifestare a infracțiunii de șantaj are un caracter exhaustiv în conținutul normei prevăzute de art. 189 C. pen. al RM. Este absolut corespunzător respectării principiului legalității incriminării penale ca nicio altă activitate cu caracter de constrângere, oricând de prejudiciabilă nu ar fi ea, nu poate fi considerată modalitate de manifestare obiectivă a infracțiunii de șantaj. În speță poate fi *prefigurată și amenințarea cu tragerea la răspundere penală*, care nu se înscrie printre modalitățile normative de manifestare obiectivă a infracțiunii de șantaj nici ca urmare a textului propriu-zis al legii penale, nici ca efect al unor interpretări legale și doctrinare a acestui text de lege.

29. Operând cu recomandările din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova **Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre șantaj** nr.16 din 07.11.2005, se constată lipsa în genere a amenințării, în particular a amenințării cu răspândirea unor știri defăimătoare. Or, conform pct. 8 al Hotărârii enunțate supra, *amenințarea cu răspândirea unor știri defăimătoare reprezintă inspirarea temerii că făptuitorul va divulga informații compromițătoare*

despre proprietar, posesor, deținător, despre rudele sau apropiații acestora, în cazul în care proprietarul, posesorul sau deținătorul nu-i va îndeplini cererea. Concretizarea faptului că vor fi sesizate organele abilitate cu privire la încălcările comise de către pretinsele părți vătămate nu constituie știri defăimătoare. De asemenea, în concordanță cu pct. 8 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 16/2005, *știrile defăimătoare reprezintă informația veridică sau falsă, a cărei divulgare poate aduce atingere onoarei și demnității persoanei.*

30. Faptul sesizării organelor abilitate unor încălcări admise de pretinsa victimă nu poate aduce atingere onoarei și demnității acestuia. Or, în cazul unor asemenea interpretări extensive, s-ar crea impresia că cinstei și demnității persoanei i se aduce atingere în oricare caz de sesizare a organelor abilitate asupra unor încălcări comise.

31. Utilizarea termenului „defăimătoare” restrânge, în mare măsură, cercul informațiilor care pot fi răspândite de șantajist pentru constrângerea psihică a victimei în scopul obținerii bunurilor.

32. Utilizarea termenului „defăimătoare” nu poate fi aplicată prin interpretare extensivă defavorabilă, limitele informațiilor care pot fi răspândite de șantajist pentru constrângerea psihică a victimei în scopul obținerii bunurilor fiind reduse. Doctrina națională vine să susțină această teză, precum că amenințarea cu răspândirea unor știri defăimătoare nu poate include în conținutul ei amenințarea cu sesizarea organelor abilitate în vederea tragerii persoanei respective la o anumită răspundere juridică, indiferent de faptul dacă această informație este veridică sau falsă.¹

33. Curtea Constituțională practică în jurisprudența sa constatarea constituționalității unei norme numai pentru anumite cazuri, adică parțial, utilizând în hotărârile sale sintagma *în măsura în care*.²

În baza celor expuse, considerăm că prevederile din textul:

- [...] *amenințând* [...], *cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele*”, din art. 189 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova

contravine art. 20, 26 alin. (2), art. 23 alin. (2) și 54 din Constituția Republicii Moldova în măsura în care este interpretat în practica judiciară, ca amenințare cu denunțarea la organele de drept despre comiterea unei infracțiuni sau contravenții.

¹ Crijanovschi Sergiu, Aspecte teoretice și practice ale infracțiunii de șantaj Teză de doctor în drept la specialitatea 12.00.08 – Drept penal, Ch., 2012, p.90; Sergiu Brînza, Vitalie Stati, Tratat de drept penal. Partea Specială, vol.II, Ch, 2015, p.935

² În baza Hotărârii nr. 21 din 22.07.2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 125 lit. b) din Codul penal, a articolelor 7 alin. (7), 39 pct. 5), 313 alin. (6) din Codul de procedură penală și a unor prevederi din articolele 2 lit. d) și 16 lit. c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție s-a hotărât:.....2. 2. *Se recunoaște constituțional articolul 125 litera b) din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, în măsura în care, în redacția actuală, nu este interpretat ca incriminând fapta desfășurării activității de întreprinzător fără licență.*

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

15. Prin prezenta sesizare, se solicită Curții Constituționale de a verifica și a declara neconstituțional

- textul [..] „*amenințind* [..], *cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele*”, din art. 189 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, care ar

contravine art.art 20, 26 alin. (2), art. 23 alin. (2) și 54 din Constituția Republicii Moldova,

în măsura în care este interpretat în practica judiciară, ca amenințare cu denunțarea la organele de drept despre comiterea unei infracțiuni sau contravenții.

VI. DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16.

Exercitarea controlului constituționalității a sintagmei „*ameninșind* [...]”, *cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele*”, prevăzut în art. 189 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, ține de atribuțiile exclusive ale Curții Constituționale (*art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova*).

În speță, fiind întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării, în sensul definit de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, instanța de judecată este obligată de a sesiza Curtea Constituțională, dispunând suspendarea procesului până la pronunțarea Curții Constituționale pe marginea sesizării formulate.

Nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate sau o formulare similară a normei invocate.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

17.

La prezenta sesizare urmează să fie anexate materialele dosarului penal nr. 02-1a-14046-27062018

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

18. Declarăm pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

în apărarea drepturilor și intereselor legale ale inculpatului CARA Serghei,

 DIGORE Eduard, avocat

 MIHAILOV-MORARU Veronica, avocat

Dosarul nr. 1a-1320/2018
Judecător: Lilia Lupașco

ÎNCHEIERE

22 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecători:

Igor Mănăscuță și Svetlana Balmuș

Grefier:

Marina Bîrîiac

Cu participarea:

Procurorului:

Valentina Bradu

Avocaților:

Veronica Mihailov-Moraru, Eduard Digore

Examinând în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Nicolae Zanevici și de avocatul Eduard Digore în interesul inculpatului Cara Serghei împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 iunie 2018 în cauza penală de învinuire a lui **Cara Serghei Nicolai** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3), lit. e) Cod Penal al RM, și -

CONSTATĂ:

1. În procedura Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău se află în proces de examinare, în ordine de apel, cauza penală de învinuire a lui **Cara Serghei Nicolai** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3), lit. e) Cod Penal al RM.

2. În ședința de judecată a instanței de apel avocații Veronica Mihailov-Moraru și Eduard Digore în numele și interesul inculpatului Cara Serghei au solicitat sesizarea Curții Constituționale în privința verificării controlului constituționalității prevederilor legale cuprinse în textul art. 189 alin. (1) Cod Penal al RM a sintagmei „*amenințând...cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele*”.

Autorii sesizării excepției de neconstituționalitate au invocat că în procesul de examinare a cauzei penale în fond, apărarea a stabilit că sunt întrunite condițiile necesare privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „*amenințând...cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele*” din art. 189 alin. (1) Cod Penal (operată în contextul cauzei penale respective prin sintagma „...*amenințând cu răspândirea unor știri defăimătoare despre acesta*”).

Autorii sesizării excepției de neconstituționalitate sunt în prezența unei incertitudini privind constituționalitatea unei legi, în speță, a art. 189 alin. (1) din Codul Penal, normă care urmează a fi aplicată la soluționarea cauzei aflate pe rol în instanța de judecată.

Potrivit art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, Legea nr. 985- XV din 18 aprilie 2002 (Codul Penal al Republicii Moldova) poate constitui obiectul unei excepții de neconstituționalitate, fiind lege organică.

Excepția de neconstituționalitate este ridicată de către o parte din proces (partea apărării) a căror drepturi și interese pot fi afectate prin aplicarea unei norme neconstituționale la soluționarea cauzei.

Nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate sau o formulare similară a normei invocate.

În limitele dezideratului constituțional prevăzut de art. 23 alin. (2) al Constituției RM consideră că sintagma „amenințând...cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele”, statuată la art. 189 alin. (1) din Codul Penal atentează iremediabil la principiul legalității și calității (previzibilitate, precizie și claritate) normei penale incriminatoare și, respectiv, ca efect, este incompatibilă cu norma constituțională.

După gradul de descriere a laturii obiective a infracțiunii de șantaj, sintagma „amenințând...cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele, ridică grave probleme referitor la dreptul la un proces echitabil, în particular ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normei, existând riscul real de instaurare a insecurității juridice și arbitrariului judiciar. Or, cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului judiciar.

Astfel, nu numai că formularea unui act normativ sau norme trebuie să permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, dar claritatea și previzibilitatea sunt elemente *sine qua non* ale constituționalității, care dă relevanță corelării cu alte acte normative și a aptitudinii acestora de a fi aplicată efectiv și eficient. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă - să prevadă elementele care disting particularitățile lor (Hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 19 mai 2016, pct. 61).

Principiul legalității incriminării pretinde legiuitorului adoptarea unor texte complete (pentru a acoperi toate ipotezele de bază ale incriminării) și precizie (pentru stabilirea exactă a sensului unor norme, termeni sau expresii, precum și determinarea fără echivoc a limitelor reale ale câmpului incriminării), cerințe consacrate la nivel național (art. 53 alin. (3) din Legea privind actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001), cât și la nivelul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului – cauza Broniowski c. Polonia, Hotărârea din 22 iunie 2004, § 147; Cauza Hutten-Czapska c. Polonia, Hotărârea din 22 februarie 2005, § 47).

De altfel, Curtea Constituțională a Republicii Moldova, în jurisprudența sa, consacră legalitatea și calitatea normei la nivel de „condiții esențiale sau elemente fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept.

3. În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel avocații Veronica Mihailov-Moraru, Digore Eduard și inculpatul Cara Serghei au solicitat admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1), lit. a) din Constituție.

Acuzatorul de stat Valentina Bradu în ședința de judecată nu a susținut cererea avocaților Veronica Mihailov-Moraru și Eduard Digore în interesul

inculpatului Cara Serghei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova.

Partea vătămată Costișa Igor nu a susținut cererea avocaților Veronica Mihailov-Moraru și Eduard Digore în interesul inculpatului Cara Serghei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova.

4. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de apel consideră necesar de a admite cererea avocaților Veronica Mihailov-Moraru și Eduard Digore în interesul inculpatului Cara Serghei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, din următoarele considerente:

5. Articolul 189 alin. (1) Cod Penal al RM prevede răspunderea penală pentru șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deținătorului ori dreptul asupra acestora sau de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințînd cu violență persoana, rudele sau apropiații acesteia, cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele, cu deteriorarea sau cu distrugerea bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului ori cu răpirea proprietarului, posesorului, deținătorului, a rudelor sau a apropiaților acestora.

Conform art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentința poate fi atacată cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei.

Potrivit art. 414 alin. (2), (3) Cod procedură penală, (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Conform art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, (2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În conformitate cu art. 7 alin. (3) Cod procedură penală, dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția RM, Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție.

Prin Hotărârea Curții Constituționale RM nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) s-a examinat sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 9 decembrie 2015, în temeiul articolelor 135 alin. (1) lit. b) din Constituție, art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, de către Curtea Supremă de Justiție,

pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova hotărând:

În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

-excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

-sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

-judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

-obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

-excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

-prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

-nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea prezentei hotărâri, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1), lit. a) și g) din Constituție și astfel cum au fost explicate în prezenta hotărâre, în conformitate cu considerentele menționate în cuprinsul acesteia și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin.(1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

Instanța de apel, verificând întrunirea condițiilor invocate în Hotărârea Curții Constituționale RM nr. 2 din 09.02.2016, în cererea înaintată de către apărători în cadrul ședinței de judecată și stabilind întrunirea condițiilor menționate, a ajuns la concluzia cu privire la admiterea cererii apărării și sesizarea Curții Constituționale referitor la verificarea constituționalității alin. (1), art. 189 Cod Penal al RM în partea ce vizează sintagma „*amenințând...cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele*”.

În temeiul art. 7 alin. (3) Cod procedură penală, instanța de apel va dispune suspendarea procesului penal.

6. În baza celor expuse *supra*, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 342 Cod de procedură penală, art. 135 alin. (1), lit. a) și g) din Constituția RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

DISPUNE:

Se admite cererea avocaților Veronica Mihailov-Moraru și Eduard Digore în interesul inculpatului Cara Serghei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova.

Se ridică excepția de neconstituționalitate privind controlul constituționalității prevederilor legale cuprinse în textul art. 189 alin. (1) Cod Penal al RM a sintagmei „*amenințând...cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele*”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecător:

Igor Mânăscurtă

Judecător:

Svetlana Balmuș